

(15)

end når der ingenting er, som de er i byen
fik meddelelse om døds fald hjemme, og søt-
tede om de døde, men når de kom hjem,
var de ligesom bare væk. —

Vi havde i mange år spændt fulgt ud-
viklingen i Tyskland; da Hitler blev den
Führer" begyndte flygtninge også at kom-
me os ned, og vi fik en bonde, der blev
kaldt Bubbi. Han havde et halvt år været
gjort i en kolonihave ved Hamborg, han var
arbejder, en lille ung kraftig mørk håret
mand, med et godt humør. Trods sine op-
levelser, jeg tror ikke han var mere end en
atten, nitten år. — han ville over Søjet-
univeren til Spanien og kræmpe, og tror
osse han kom det, men vi hørte aldrig fra
ham; for jeg forlod D.D.B. fik jeg af et par
nummerer to breve, som de mente han
havde skrevet for ham faldt. —

Der var oprettet en illegal vej for flygt-
ninge op gennem Schlesvig Holsten over Fyn
til Ribben, flere tusinde kom til Danmark,
men politiet arbejdede også for at finde frem,

Til dem. For besættelsen skete der ikke andet
 end de fik en uges arrest, og så skulle mød-
 de sig med mellemrum, og synes det var
 skæmt nok dengang, men i forhold til
 det, der skete senere, var det jo ingenting.
 Vi var glade for Bibbi, Peder talte meget
 med ham, og vi fik en mere detaljeret
 forståelse for hvad der skete i Tusindårs-
 riget. — vi fik osse langsomt — meget
 langsomt synes jeg i dag, erfaring i
 illegalt arbejde. En dag, da jeg kom
 hjem fra arbejdet, var Bibbi hentet af
 politiet, vi ventede og bange for hvad
 der skete ham, men fik så et rive, at
 kom tilbage i løbet af en uge, jeg tror
 nok vi fik en advarsel for ikke at have
 tilmeldt ham, men ellers skete der ikke
 noget. Vi havde vores have ordene, så der
 var han med ude, og sommetiden tog vi
 i friluftsbadet med ham, vi talte ikke
 tyo h, når nogen kunne høre det, men
 ellers tog vi ingen forholdsregler. —
 En dag fik han besked, at nu skulle

han videre, han var ikke en af dem der skulle blive i landet, og vi sagde farvel, alle med en følelse at være med i noget betydningsfuldt.

Nogen tid senere kom Albert, han var en høj slank mørk håret mand fra Berlin hvor han havde haft en ledende stilling, han var fæmlet mange gange, og andre tider diskuterede han iblandt med Peder, men jeg husker ikke, hvad Tese det var om, Albert var mere en juristtype en kontormand, vi spurgte aldrig ud om personlige ting, men var meget interesseret i udviklingen i Tyskland, det forekom os mere og mere afhyggeligt.

Jeg tror, han var hos os 2 måneder, han havde truffet med, da han kom, og nu skulle den pakkes for der var bestemt, at han skulle møde næste dag på byrmet af rådhus pladsen og strøgt. Han til den bestemte tid, med en vis hånd. Vi fik hann afsted, men ud på aftenen kom hann igen, han havde

Erindringer – Bubbi (Uddrag)

(...) Vi havde i mange år spændt fulgt udviklingen i Tyskland; da Hitler blev "der Führer" begyndte flygtninge også at komme os ved, og vi fik en boende, der blev kaldt Bubbi. Han havde et halvt år været gemt i en kolonihave ved Hamborg. Han var arbejder, en lille ung kraftig mørkhåret mand, med et godt humør, trods sine oplevelser. Jeg tror ikke han var mere end en atten, nitten år. Han ville over Sovjet Unionen til Spanien og kæmpe; og jeg tror også han kom det, men vi hørte aldrig fra ham; før jeg forlod D.D.R., hvor jeg fik, af et par kammerater, to breve, som de mente han havde skrevet før han faldt.

Der var oprettet en illegal vej for flygtninge op gennem Slesvig Holsten over Fyn til Kbh., flere tusinde kom til Danmark, men politiet arbejdede også for at finde frem til dem. Før besættelsen skete der ikke andet end de fik en uges arrest, og så skulle melde sig med mellemrum, vi synes det var slemt nok dengang, men i forhold til det, der skete senere, var det jo ingenting.

Vi var glade for Bubbi, Peder talte meget med ham, og vi fik en mere detaljeret forståelse for hvad der skete i "Tusindårsriget". Vi fik også langsomt – meget langsomt synes jeg i dag – erfaring i illegalt arbejde.

En dag, da jeg kom hjem fra arbejde, var Bubbi hentet af politiet, vi var rystede og bange for hvad der skete ham, men fik så at vide, at han kom tilbage i løbet af en uge. Jeg tror nok vi fik en advarsel for ikke at have tilmeldt ham, men ellers skete der ikke noget. Vi havde vores have endnu, så der var han med ude, og sommetider tog vi i friluftsbadet med ham. Vi talte ikke tysk, når nogen kunne høre det, men ellers tog vi ingen forholdsregler.

En dag fik han besked, at nu skulle han videre, han var ikke en af dem, der skulle blive i landet, og vi sagde farvel, alle med en følelse af at være med i noget betydningsfuldt. (...)